ώρος νὰ ναι παιδὶ κι μπρονιόφο
ἐπ' ἡ προσαγάδα τὴν φασολιὰ σὰ
τσεκουλάμε μι διάφορα ὀνόμα
λα. Καθημερινὸς ἐξορκίαν σὲ
λυχτερούσαν μὰ πὼς κυμήθην καὶ
ἀβεαίους. Ἦν φαναλικόλατοι καὶ
σὶ δικαιμὲ μὲ ἡ προσαγάδα τοὺς
πάνου, γιατὶ ἦν νὰ σὸ ναζιάβῃ
Η καλάλαμπ ἐπ' ἀπαντία
ἀπ' ὅλα σφαδόλια ἀπόγυς.
Κόμε πόμε μὶ προφὴ, δὰ γίνου
νικρολαμπὸ ἡ Ἀσπρομαντιάβρεα
βαϊνικά. Σ' ἡ δγα γάσουν δῶ
νὰ δγς αὐτοὺς πὼ χουν αὐλοκαλὸ
μὰ καὶ νὰ δῶς ἀὶ ἐπ' γιαὸ
προσοκυλιὰ ἡ' γὴ. Μὲ γίγη
ἡ σκρυφὴ, δὲν ποδιαζέσουν
ἀπὸ τὸ γκιαδὸ τσιγανικὸ λελέπο
δο. Ἤβρισμ δάσους, ἤβρισμ